

**Commentarivs Pavli Bernriedensis, Antiqvi Scriptoris, De
Vita Gregorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

XXXIV. De Prophetia & obitu Doudæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](#)

Leuita Laurentius, vultu splendidus, veste rutilus cum magna sanctorum multitudine introiens in Oratorium Dei genitricis, sancti q; Wicterpi confessoris, approximauit Herluce, ei que blandiens ait: Noli filia deinceps esse sollicita super Baldeberti Patris tui animam: quoniam precibus tuis adiuta, luce fruitur perpetua. Post haec coeperunt inter se pia humilitate contendere, & neutra sibi, sed altera alteri meritum visionis attribuere.

XXXIV. Extunc præsagire, & omni studio pietatis præmunire finē suum Douda cœpit; qui eam in proximo festo S. Matthiæ Apostoli paratissimam, Deo gratias, inuenit.

XXXV. Libet autem occurrentia memorie beneficia prænominati Martyris in unum colligere, eaque duntaxat, quæ videntur ad instantem materiam respicere, quo, si forte in manus Romani Collectoris hoc opusculum peruererit, cum ante paucos annos Romæ positus, pollicitus sum additum ire, in promptu habeat collectam promissionis meæ. Erat enim tunc in agro Verano, vbi videlicet corpus præclarissimi Martyris requiescit, nonius quidam collector, & conscriptor beneficiorum eius, quæ modernis temporibus accidisse compererat in diuersis mundi partibus.

XXXVI. Itaque tantam familiaritatem exhibuit S. Laurentius S. Herluce, ut raro se dixerit absque ipsius apparitione, atque deductione Sacraenta Dominicæ corporis, & sanguinis accepisse. Huius tamen dicti prima occasio data est in loco, qui dicitur Berga, vbi nuper multas, & magnas reliquias inuenit, & in eremū asportauit Heinricus^a Bureburgensis Præpositus, annuente Ottone utriusque habitationis defensore. Pater namq;

cius

a Beurberg seu
Peilberg. Mo-
nasterium Ca-
non. Regul.